

MEG AT VERÐA

ARBEIÐI

- At arbeiða á eina smoltstøð er spennandi, men tað krevur sitt, sigur 24 ára gamla Sólva Eyðunsdóttir Jacobsen.
- Mær dámar væl hetta arbeiðið

8 til 5

Í eina tíð eru fyrireikarar gjørdar til at lata eina smoltstøð upp aftur her í Svínøi, og er hon nú so smátt farin í gongd. Hvønn morgun klokkan 8 mætir Sólva til arbeiðis saman við hinum monnunum á støðini, og fer til hús aftur klokkan 5, bert av brotin av einum døgurðasteði.

- Her er nógv nýtt at læra og nógv at taka hensyn til, so tað er eitt sindur strævið onkutíð. Men eg vænti, at tað verður upp aftur betri, tá eg fari at koma meiri inn í arbeiðið.

- Mær dámar arbeiðið ordiliga væl, og eg vóni at smoltstøðin kann koma væl í gongd og verða verandi her, sigur hon.

at vera hjá okkum børnum, og nógv pláss, har vit kundu spæla úti. Vit vóru nøkur børn tá og vit høvdu tað fint saman, sigur Sólva, sum spældi serliga nógv við systur sína, sum er tvey ár yngri enn hon.

Júst hetta, at hon er von við at hava fá vinfolk í nánd av sær, er eitt ið er henni til fyrimunar í dag, kann ein siga.

- Ja, tá man er vanur við at man er bara ein her, so kann man gott klára at búgva herúti. At eg eri einstaka ungfólkið í bygdini, er í øllum førum ikki nakað eg hugsi so øgiliga nógv um, heilt erliga.

- Eg trúgvi, at tað hevði verið

Eg føli meg altso ikki einsamalla herúti, sjálvt um onkur kanska kundi hildið tað

nógvar ferðir verri, um eg skuldi flutt av einum stórlássi og út higar. Tá hevði tað ikki verið tað sama, slær hon fast.

Dagarnir ganga

Sólva er von við at hava fá børn rundan um seg. Nú hon er farin um tey 24 árin, er hon yngsta fólkið á oynni.

- Men, slær hon fast. - Eg føli meg altso ikki einsamalla herúti, sjálvt um onkur kanska kundi hildið tað.

- Og eg fái so sanniliga dagarnar at ganga, eisini nú ið tað er tann myrka árstíðin.

Hon hevur atgongd til alnetið og teir møguleikar, sum tað gevur fyri samskipti við onnur. Og í barnaheimið er eisini ein parabolur

knýttur.

- Sjálvandi behøvist man ikki at hyggja í sjónvarp allatíðina. Eg gangi mær onkutíð ein túr ella eg baki onkrar køkur, lesi onkra bók ella okkurt heilt annað.

- Man kann altíð finna uppá okkurt, um man bara tímir. Og eg tími væl hetta ymiska, slær hon fast.

- Men eitt dugi eg ikki: Eg dugi faktist ikki at binda, men kundi gott hugsað mær at lært tað.

snorri@sosialurin.fo